

Αφιέρωμα στον Επίσκοπο της Νεολαίας της Καρδίτσας

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω αποθνήσκοντες απ' άρτι...ίνα αναπαύσωνται εκ των κόπων αυτών· τα γαρ έργα αυτών ακολουθεί μετ' αυτών» (Αποκ. ιδ' 13)

«Μη κλαίετε· ουκ απέθανεν, αλλά καθεύδει» (Λουκ. η' 41-56)

Στις 16.04.2016 μία μεγάλη καρδιά μας άφησε συμπληρώνοντας πέντε (5) έτη από την εκδημία του και ανεχώρησε για την αιώνια πατρίδα για την Βασιλεία του Θεού καθώς τελείωσε τον δρόμο της ο ακάματος εργάτης του Ευαγγελίου ο μακαριστός Θεοφιλέστατος μας Επίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ βοηθός Επίσκοπος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων. Τον μακαριστό Ρεντίνης κυρό Σεραφείμ κάλεσε ο Κύριος κοντά του έτσι ώστε να τον απομακρύνει από την επίγεια ταλαιπωρία και να τον αναπαύσει εν χώρα δικαίων. Μη εάσεις ημάς ορφανούς παρακαλούμε τον Κύριο μας, καθώς νιώθουμε την απουσία του αοιδίμου και αλησμόνητου Επισκόπου μας! Αλλά αντ' αυτού να πούμε μνημονεύοντας τον και ενθυμούμενοι ότι μας άφησε πίσω μεγάλη παρακαταθήκη.

Πλήθος μαθητών και νέων σε Ελλάδα και Γερμανία, καθότι είχε εργασθεί στον χώρο της Εκπαίδευσης νουθέτησε και ασχολήθηκε και αφοσιώθηκε στους χιλιάδες μαθητές με σκοπό να τους εμφυσήσει Χριστό να πιστέψουν σε ένα κόσμο που πρεσβεύει την κοινωνία της αγάπης, των χαρισμάτων. Επί πλείστα έτη με κατασκηνωτές στις κατασκηνώσεις των Χριστιανικών Μαθητικών Ομάδων (Χ.Μ.Ο) Κερασιάς Καρδίτσας ως αρχηγός τους έγινε διαπρύσιος κήρυκας της άδολης, αδόλευτης αγάπης του Χριστού και μεταλαμπάδευε Ορθόδοξη Πίστη. Η νεολαία είχε βρεί πλέον τον πνευματικό της καθοδηγητή. Ο καθοδηγητής ήτο γνήσιος άνθρωπος που σαγήνευε κάθε νέα ψυχή που απορροφούσε τον πόνο των ανθρώπων με τα προβλήματα τους σαν σφουγγάρι.

Ηργάσθη στον αμπελώνα του Κυρίου που τόσο

ηγάπησε. Τα 3-4 τελευταία έτη υπέφερε και υπέμενε ως νέος Ιώβ χωρίς να γογγύσει και να δυσανασχετήσει ούτε στιγμή από τα προβλήματα της ασθένειάς του. Ενθυμούμαι καταθέτωντας την μαρτυρία μου: Ήταν Κυριακή Β' Νηστειών και στον Καθεδρικό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κων/νου & Ελένης Καρδίτσας δεν είχε ξεκινήσει ο Κατανυκτικός Εσπερινός. Ευρισκόμενος στο ιερό από την δεξιά πύλη όπως μπαίνει κανείς στο ιερό μπήκε ο μακαριστός Επίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ. Εμφανώς καταβεβλημένος έσπευσα να πάρω την ευχή του. Εκείνος δεν σκεπτόταν το πρόβλημά του είχε θα έλεγε κανείς ξεπεράσει το γήινο είχε προχωρήσει σε ένα ανώτερο πνευματικό στάδιο και μου ανέφερε τι πρέπει να κάνω για το προσωπικό μου θέμα. Αυτό δεν αποδεικνύει για τον μακαριστό απλά ότι είχε δύναμη αλλά ότι μέσα του υπήρχε ο Χριστός. Ο λόγος του Αποστόλου Παύλου «Χριστώ συνεσταύρωμαι· ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» είχε αφομοιωθεί από τον Μακαριστό Επίσκοπο Ρεντίνης κυρό Σεραφείμ. Είχε γίνει ένα με το Χριστό, έπασχε δια του πάθους του και εκείνος σκεπτόταν πως πρέπει να με βοηθήσει. Δεν θα το λησμονήσω ποτέ το παραπάνω γεγονός.

Αγάπη ανυπόκριτη, μεγαλείο ψυχής, φιλοξενία, αρχοντιά που σπανίζει στις ημέρες μας, ειλικρίνεια και ευθύτητα, σεμνότητα και ιεροπρέπεια, ήταν τα μαθήματα που δίδασκε με την ζωή του.

Έχοντας κρατήσει στην καρδιά μας το παράδειγμά του και τας εκκλησιαστικές υποθήκας του, δεν λησμονούμε ποτέ τας αμετρήτους φανεράς και αφανείς ευεργεσίας του. Τον αναζητούμε. Μας λυπεί η απουσία του. Όμως μας παρηγορεί, ο αποστολικός λόγος «ίνα μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα. ει γαρ πιστεύομεν ότι Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ιησού άξει συν αυτώ.» (Θεσ. Δ', 13).

Σε παρακαλούμε, μην μας λησμονείς στο ουράνιο θυσιαστήριο, όπου συλλειτουργείς πλέον με τους αγίους.

Τέλος είναι ευλογία για μία τοπική εκ-κλησία να υπάρχει επίσκοπος ο ο-ποί-ος με περισσή φροντίδα και αγωνία για την πνευματική πρόοδο του ποιμνίου του ποιμαίνει και καλλιεργεί τις ψυ-χες. Εξίσου σημαντικό και θεάρεστο είναι το ποίμνιο να εκδηλώνει τα αισθήματα ευγνωμοσύνης και αγάπης του στον πνευματικό του πατέ-ρα.

Για τον απλό λαό ο μακαριστός πνευματικός μας άγιος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ ήτο ο δικός μας Πατέρας. Η ήρεμη αγάπη του, η σιωπηλή ταπείνωση, η ακτημο-συ-νη, ο ήπιος χαρακτήρας του, η σταθερή και ορθόδοξη πίστη του είλκυαν τη χάρη του Θεού, τον σεβασμό και την αγάπη των πολλών διαφορετικών ανθρώπων με τις συνήθειες του καθενός κατέστη ποιμήν.

Από τη χειροτονία του Θεοφιλεστάτου επισκόπου Ρεντίνης κ. Σεραφείμ

Ο μακαριστός επίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ δεν «επλήρωσε χρόνους μακρούς». Δεν εξεδήμησε «εν πολιά γήρως». Κατά τα έπτά (7) έτη, όμως, στην διάρκεια των οποίων ποίμανε την εκλογάδα του, έδωσε το στίγμα του αγίου επισκόπου, με φρόνημα χριστοκεντρικό, φρόνημα αγάπης, καταλλαγής και ενότητας· «τα δε έργα του ακολουθεί μετ' αυτού».

Ο αείμνηστος Επίσκοπος σφυρηλατήθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της Ποιμαντορίας του ως σίδηρος επί του άκμονος. Με άκρα υπομονή, με απaráμιλλη καρτερία, με πρωτοφανή συγχωρητικότητα, με χριστομίμητο ταπείνωση, ήρε τους ποικίλους και βαρυτάτους ομολογουμένως σταυρούς, τους οποίους ο Άγιος Θεός, μέσα στην παγγνωσία και παναγαθότητά Του, έκρινε σκόπιμο να του αναθέσει. Ιλαρός, προσιτός, φιλότεκνος, ελεήμων, επιεικής, άκακος, έθεσε κάτω από την σκέπη της θερμής του αγάπης και εντός της πατρικής του καρδιάς τους πάντες ανεξαιρέτως.

Στο τελευταίο του άθλημα, αυτό της οδυνηράς ασθενείας, κυριολεκτικώς διέπρεψε. Ήρε τον σκόλοπα της σαρκός με ανδρεία και με το όμμα της ψυχής σταθερά προσηλωμένο προς τα άνω, προς την αιώνιον και μένουσαν πόλιν. Λαμπρύνθηκε ως χρυσός εν χωνευτηρίω και τελειωθείς αποθησαυρίσθηκε πλέον στα ταμεία του Ουρανού.

Υπήρξεν Αρχιερεύς λόγιος και σοφός, Ιεράρχης φιλομόναχος, απaráμιλλος λειτουργός του θυσιαστηρίου, πεπνυμένος ρήτωρ, φίλεργος επιστήμων, τηρητής της εκκλησιαστικής τάξεως, μεγαλοπρεπής κατά πάντα. Ο Θεός τον εύλόγησε και τον επροίκισε δι' εξαιρετικών προσόντων, εξέχεε δε επ' αυτόν πλουσίαν την ευλογίαν Του, διό πάντοτε και πανταχού επεβλήθη ως εξαιρετική φυσιογνωμία, ανώτερος ως άνθρωπος, ανώτερος ως ευαγγελικός ανήρ, ανώτερος ως Χριστιανός, ανώτερος ως Ιεράρχης.

Τα φυσικά του προσόντα, το ήθος, ο χαρακτήρ του, η εκκλησιαστική εν γένει διακονία του, τον κατηξίωσαν εις την συνείδησιν του ποιμνίου του, το οποίο τον ηγάπησε σφοδρώς. Αλλ' ήδη ο χαρισματικός Ιεράρχης, «τη επαράτω νόσω καμφθείς», προώρως κατέπαυσε και μετεκλήθη υπό του Κυρίου εις την επουράνιον Ιερουσαλήμ. Εβάστασεν ευαγγελικώς τον σταυρόν της επωδύνου ασθενείας του. Εδόξασε τον Θεόν δι' όσα εδωρήσατο αυτώ εν τω παρόντι βίω εν αισθήμασι πλήρους ευγνωμοσύνης. Είχε βαθείαν την πεποίθησιν ότι εξεπληρούτο δι' αυτόν το θέλημα του Θεού. Επαναλάμβανε συχνάκις την φωνήν του δικαίου και πολυάθλου Ιώβ: «Ει τα αγαθά εδεξάμεθα εκ χειρός Κυρίου τα κακά ουχ υποίσομεν; Ως τω Κυρίω έδοξεν ούτω και εγένετο. Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον». Προετοίμασεν εαυτόν με μοναχικήν συνείδησιν διά την έξοδόν του. Ανεχώρησεν αξιοπρεπώς και οσιακώς προς εκείνον, ον εκ πρώτης ηλικίας ηγάπησεν, ίνα καταπαύση εν τω φωτί

του προσώπου της δόξης Αυτού.

Απορφανίζεις ημάς προώρως, ενώ ηδύνασο να ευρίσκεσαι επί μακρόν είσέτι μεθ' ημών. Ούτως ηθέλησεν ο Θεός! ον και ευχαριστούμεν ότι ανέδειξέ σε εν τη Εκκλησία Ιεράρχην τιμίον και ποιμένα πανάριστον. «Τελειωθείς εν ολίγω» παρέστησας τετελειωμένην την διακονίαν σου. Το όνομά σου θα περιφέρεται μετ' ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας εν τοις χείλεσιν ημών και το μνημόσυνον σου θα παραμένει αιώνιον. Θα φυλάξωμεν ως παρακαταθήκην την μνήμην της υπέρ της Εκκλησίας αφοσιώσεως σου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Ο μακαριστός Επίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ, ο κατά κόσμον Χρήστος Καλογερόπουλος, εγεννήθη την 2αν Δεκεμβρίου 1945 στην Καρδίτσα, όπου και διέμεινε μέχρι το πέρας των Γυμνασιακών του σπουδών.

Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και τελειόφοιτος της Νομικής Σχολής του ιδίου Πανεπιστημιακού Ιδρύματος.

Υπηρέτησε την στρατιωτική θητεία του ως Έφεδρος Αξιωματικός Πεζικού.

Εργάστηκε ως εκπαιδευτικός (Θεολόγος Καθηγητής) σε Γυμνάσια και Λύκεια της πόλεως και περιοχής του Νομού Καρδίτσας και της Γερμανίας (Νυρεμβέργη, Αυγούστα και Μόναχο).

Εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Βαρλαάμ Μετεώρων.

Χειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη
 ν κ. Σεραφείμ και υπηρέτησε ως Ιεροκήρυξ και Πνευματικός
 εως.

Διετέλεσε επί μια οκταετία ως Συνοδικός Γραμματέας στην

Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος και ειδικά: α) της Συνοδικής Επιτροπής
 Θείας Λατρείας – Ποιμαντικού Έργου και β) της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής
 Λειτουργικής Αναγεννήσεως.

Έλαβε μέρος σε πολλά Θεολογικά Συνέδρια ως προσκεκλημένος Σύνοδρος και ως

Εισηγητής.

Κατά τη θητεία του στη Γερμανία ομιλούσε στο Ραδιοφωνικό Σταθμό του Μονάχου, κάθε Σάββατο, αναλύοντας το κήρυγμα της Κυριακής.

Επί μια τετραετία επιμελήθηκε στο Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος την εβδομαδιαία εκπομπή «Προσεγγίζοντας την ορθόδοξη πνευματικότητα».

Διετέλεσε ως υπεύθυνος Γραμματέας των διοργανωμένων, κάθε χρόνο, από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος Θεολογικών Συμποσίων και επιμελητής των τόμων των Πρακτικών των εν λόγω Συμποσίων.

Προσκαλούνταν από πολλούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος και ομιλούσε πάνω σε επίκαιρα θεολογικά θέματα.

Την 1η Μαΐου 2009 διορίστηκε, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων.

Την 14η Οκτωβρίου 2009, κατόπιν προτάσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κυρού Κυρίλλου, εξελέγη υπό της Σεπτής Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος Βοηθός Επίσκοπος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, με τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ρεντίνης.

Χειροτονήθηκε υπό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, την 24η Οκτωβρίου 2009, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας.

Εκοιμήθη την 16ην Απριλίου 2016 και η εξόδιος ακολουθία εψάλη την 18ην Απριλίου 2016.

Κάποτε στον επιτάφιο της αδελφής του Γοργονίας ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος είπε και θα μεταβάλλω ως προς το όνομα : «Σεραφείμ, πατρίς μεν η Άνω Ιερουσαλήμ, η μη βλεπομένη νοούμενη δε πόλις, εν η πολιτευόμεθα και προς ην επεινόμεθα».Εκεί ανέρχεσαι μετά δικαίων.

Υπήρξες ως λέγει ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος στον επιτάφιο «Εις Καισάριον τον εαυτού αδελφόν «Πατήρ μεν εκ της αγριελαίου καλώς εγκεντρισθείς εις την καλλιέλαιον, και τοσούτον κοινωνήσας της πίότητος, ώστε και άλλους εγκεντρίζειν πιστευθήναι και θεραπείαν εγχειρισθήναι ψυχών, υψηλός υψηλώς του λαού τούδε προκαθεζόμενος, Ααρών τις δεύτερος η Μωϋσής, Θεώ πλησιάζειν ηξιωμένος και θείαν φωνήν χορηγείν τοις άλλοις ισταμένοις πόρρωθεν, πράος, αόργητος, γαληνός το είδος, θερμός το πνεύμα, πολύς το φαινόμενον, πλουσιώτερος το κρυπτόμενον».

Μακάριοι ούς εξελέξω και προσελάβου Κύριε».Κύριε, πάρε τους αγαπημένους μας νεκρούς κοντά Σου. Κοντά στο φως και στην αιωνιότητά Σου. Εμείς όσο και να τους αγαπούμε δεν μπορούμε να τους συνοδεύσωμε πέρα απ' το χείλος του τάφου. Πάρε τους κοντά Σου, στους χορούς των εκλεκτών και των Αγίων Σου. Εκεί όπου «ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος, ουκ έσται έτι» (Αποκ. κα' 5) Φύλαξέ τους ως την ώρα που θάρθωμε και 'μείς και θα γίνη η Μεγάλη Αντάμωση μαζί των. Μαζί των και Μαζί Σου.

Εκεί, Μακαριστέ Επίσκοπε Ρεντίνης θα είσαι με τους γονείς μου, που τόσο τους αγάπησες καθώς και εκείνοι όπου οι πρεσβείες και οι ευχές θα είναι πιο δυνατές

για μένα που είμαι επί γης.

